

Kolmas kanneperuste: Euroopan unionin vastuu lainvastaisista toimista, jotka vaikuttavat tiettyyn talouden toimijoiden ryhmään muihin talouden toimijoiden ryhmään nähden suhteettomasti (epätavallinen vahinko) ja jotka ylittävät niiden taloudellisten riskien rajat, jotka kuuluvat erottamattomasti asianomaisella alalla toimimiseen (erityinen vahinko), ilman että väitetyn vahingon aiheuttanutta lainsäädäntötoimea olisi perusteltu yleisellä taloudellisella edulla.

- (¹) Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY (EYVL L 275, s. 32)
- (²) Yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11.2.2004 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös 280/2004/EY (EUVL L 49, s. 1)
- (³) EUVL 386, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 5.12.2014 – Caner Genc v. Udlændingenævnet

(Asia C-561/14)

(2015/C 065/34)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Caner Genc

Vastaaja: Udlændingenævnet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko assosiaation kehittämistä 19.9.1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80, joka on liitetty Euroopan talousyhteisön ja Turkin välillä Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisestä assosiaatiosta 12.9.1963 tehtyyn sopimukseen, 13 artiklassa olevaa standstill-lauseketta ja/tai 23.11.1970 tehdyn lisäpöytäkirjan, joka vahvistettiin 19.12.1972 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2760/72 (¹), 41 artiklan 1 kohdassa olevaa standstill-lauseketta tulkittava siten, että uudet ja tiukemmat edellytykset mahdollisuudelle perheen yhdistämiseen sellaisten perheenjäsenten osalta, jotka eivät ole taloudellisesti aktiivisia, taloudellisesti aktiivisten Turkin kansalaisten, jotka asuvat ja joilla on oleskelulupa jäsenvaltiossa, alaikäiset lapset mukaan lukien, kuuluvat standstill-vaatimuksen piiriin, kun otetaan huomioon
 - unionin tuomioistuimen standstill-lausekkeista omaksuma tulkinta erityisesti tuomiossa Derin (EU:C:2007:442); tuomiossa Dülger (EU:C:2912:504); tuomiossa Ziebell (EU:C:2011:809) (suuri jaosto) ja tuomiossa Demirkan (EU:C:2013:583) (suuri jaosto),
 - Ankara-sopimuksen, sellaisena kuin sitä on tulkittu erityisesti tuomiossa Ziebell ja tuomiossa Demirkan, tavoite ja sisältö, ja kun otetaan huomioon
 - se, että sopimuksessa ja siihen liitetyissä pöytäkirjoissa, päätöksissä yms., ei ole perheen yhdistämistä koskevia määräyksiä, ja
 - se, että perheen yhdistämistä silloisessa yhteisössä ja nykyisessä Euroopan unionissa on aina säännelty johdetussa oikeudessa, tällä hetkellä vapaata liikkuvuutta koskevassa direktiivissä (²) (direktiivi 2004/38/EY)?
- 2) Kysymykseen 1 vastattaessa unionin tuomioistuinta pyydetään toteamaan, sovelletaanko turkkilaisten työntekijöiden perheenjäseniin päätöksen N:o 1/80 13 artiklan nojalla jotakin johdettua oikeutta perheen yhdistämiseen sellaisten taloudellisesti aktiivisten Turkin kansalaisten, jotka asuvat ja joilla on oleskelulupa jäsenvaltiossa, perheenjäsenten osalta vai sovelletaanko tällaista oikeutta lisäpöytäkirjan 41 artiklan 1 kohdan perusteella pelkästään sellaisten turkkilaisten henkilöiden, jotka ovat itsenäisiä ammatinharjoittajia, perheenjäseniin?
- 3) Jos kysymykseen 1, kun sitä luetaan yhdessä kysymyksen 2 kanssa, vastataan myönteisesti, unionin tuomioistuinta pyydetään toteamaan, onko päätöksen N:o 1/80 13 artiklan 1 kohtaan sisältyvää standstill-lauseketta tulkittava siten, että uudet rajoitukset, jotka ovat ”perusteltavissa yleistä etua koskevalla pakottavalla syyllä [, joilla] voidaan taata laillisesti tavoitellun päämäärän toteutuminen [ja joilla ei] ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen päämäärän saavuttamiseksi,” ovat (sen lisäksi, mitä päätöksen N:o 1/80 14 artiklassa määrätään) laillisia?

- 4) Jos kysymykseen 3 vastataan myönteisesti, unionin tuomioistuinta pyydetään toteamaan seuraavaa:
- Mitä suuntaviivoja on noudatettava rajoitusta koskevan testin ja oikeasuhteisuusarvioinnin suorittamiseksi. Unionin tuomioistuinta pyydetään muun muassa toteamaan, onko noudatettava samoja periaatteita, jotka unionin tuomioistuin on vahvistanut perheenyhdistämistä koskevassa oikeuskäytännössään unionin kansalaisten vapaan liikkumisen yhteydessä ja jotka perustuvat vapaata liikkuvuutta koskevaan direktiiviin (direktiivi 2004/38) ja perussopimuksen määräyksiin, vai onko sovellettava jotain muuta arviointia?
 - Jos on sovellettava jotain muuta arviointia kuin perheenyhdistämistä koskevassa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä unionin kansalaisten vapaan liikkumisen yhteydessä vahvistettua arviointia, unionin tuomioistuinta pyydetään toteamaan, olisiko lähtökohtana pidettävä Euroopan ihmisoikeussopimuksen perhe-elämän kunnioitusta koskevan 8 artiklan ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön osalta suoritettavaa oikeasuhteisuusarviointia ja jos ei, mitä periaatteita on noudatettava?
 - Siitä riippumatta, mitä arviointimenetelmää on sovellettava:

Voidaanko Tanskan ulkomaalaislain (Udlændingelov) 9 §:n 13 momentin kaltaisen säännön – jonka mukaan sellaisen henkilön, joka on kolmannen maan kansalainen, jolla on oleskelulupa ja joka asuu Tanskassa, ja hänen alaikäisen lapsensa välinen perheenyhdistäminen edellyttää silloin, kun lapsi ja lapsen toinen vanhempi asuu kotimaassa tai muussa maassa, että lapsella on – tai hänellä on mahdollisuus luoda – sellaiset siteet Tanskaan, sitä, että hän voi kotoutua onnistuneesti Tanskaan – katsoa olevan sellainen, että se on ”perusteltavissa yleistä etua koskevalla pakottavalla syyllä[,] sillä voidaan taata laillisesti tavoitellun päämäärän toteutuminen eikä sillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen päämäärän saavuttamiseksi”?

- ⁽¹⁾ Euroopan talousyhteisön ja Turkin väliseen assosiointisopimukseen liitettyjen, 23 päivänä marraskuuta 1970 allekirjoitettujen lisä- ja rahoituspöytäkirjojen tekemisestä sekä toimenpiteistä niiden voimaan saattamiseksi 19.12.1972 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2760/72 (EYVL L 293, s. 1).
- ⁽²⁾ Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 158, s. 77).

Valitus, jonka Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE on tehnyt 11.12.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-340/07 RENV: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Euroopan komissio, 2.10.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-575/14 P)

(2015/C 065/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (edustajat: dikigoroï M. Sfyri ja I. Ampazis)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

— unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on kumottava